

Publicerad 2014-11-27 00:14 av Tollwut

Den onde, den gode, och Jag den fule..

Genom en kvinnas sköte såg jag dagens ljus, fast det heter att man är av jord kommen. Brustna löften bar mig långt bortom sans och stolthet, och lögner räckte för att lyfta från marken. Men bara så länge jag själv trodde, när svaren kom slog mig svärtan i ansiktet. Hårt.

En dag vaknade jag upp till lovsång. Men inte som du tror min vän. Nej sången som jag hörde var tyst som brisens viskning. Det var bara jag som hörde vinden sjunga. Det var friheten som viskade sin vemodiga hymn. Frihet under ansvar, och under tyngden av allt som är svårt!

Än har jag inte svarat på vindens viskning, fast jag tror att den innerst inne redan vet..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tollwut med Poeter.se id #43757 innehar upphovsrätten